

čuvajta svoj rod! Na mah polegel je vihar, grmenje pojenjuje, oblaki so menili barvo in spet se je pokazalo jasno nebo med sivimi oblaki.

Tema razprostira svoje peruti čez krasno Šmarsko dolino, zvonovi milo pojo in vabijo k sladkemu počitku. Blažen mir, a le za trenutek. Kakor na povelje zaplamtijo kresovi, in zabobnajo možnarji; rakete švigajo po zraku, vmes pa vriskajo čvrsti planinski mladeniči in pevajo milodoneče pesmi — na slavo in čast sv. Cirilu in Metodu. Slovenjgradec obkoljen z ognjem! Tužni glasovi se čujejo iz mesta. O mili bratje iz rajha, pomagajte nam, sicer smo izgubljeni! Čuvajte naše nemško mesto pred legenskim županom! pogasil je ogenj se svojimi neustrašljivimi mladeniči v turnu, rešil cerkev in drugo polovico mesta pred strašnim poginom; zdaj pa pluje in sežiga ogenj okoli našega mesta, da se visoko Pohorje žari v čarobnem svitu! In slovenjgraški Slovenci odzdravljajo mu z velikanskim kresom, strašanskim pokanjem možnarjev, umetnim ognjem, muziko in petjem v grozenski navdušenosti na pragu Slovenjgraškem! Groza, strah in trepet!

Mi občani pa prosimo naša sv. apostola, da blagoslovita bogoljubno delo legenskega župana ter mu podelita še mnogo let na blagor občine in milega našega naroda; Šmarskemu in Golavabuškemu županu pa mirno in sladko spančkanje, dokler se ne prebudita.

Polnoč se bliža, a ni še miru; gromenje, in bobnenje, da klepetajo šipe na oknih. Ptujске krote Jobinje, Lipusa, Frančevega žnidarja in brdjsanskega Divjaka pa se tresejo v lužah, iz katerih si danes po hudi plohi ne upajo na svetlo.

Sv. Ciril in Metod, bodrita naš narod do zmage čez sovražnika! Ku-ku!

Iz Ljutomera. Dne 29. t. m. boče preteklo 25 let, odkar smo leta 1878. vojaki avstrijski prestopili bosanska tla ob priliki okupacije. V spomin na to smo sklenili udeleženci okupacije l. 1878 iz ljutomerske župnije obhajati obletnico, ozir. 25 letnico. Vabijo se k naši skromni slavnosti ne le udeleženci okupacije, temveč tudi bojevniki iz prejšnjih vojsk naše župnije. Tudi iz sosednih župnij so nam tovariši dobro došli. Obletnice se sicer obhajajo navadno z raznimi šumnimi veselnicami, kar pa mi opuščamo, temveč ob mirnem prijateljskem sestanku se hočemo spominjati žalostnih dogodkov iz časa vojsk, osobito pa vseh znancev in prijateljev, ki so ostali na bojišču kot žrtve za domovino in cesarja. Kje vlada lepša sloga in sporazumljenje kakor pri vojaki? Kdo se ne spominja rad vojaške dobe? Ob tej priliki hočemo torej utrditi tudi staro prijateljstvo ter priseči nadaljno zvestobo veri, domu in cesarju.

V doseg zornjega namena imeli bomo vsi bojevniki skupno sv. obhajilo dne 29. t. m. zjutraj v farni cerkvi ljutomerski. Ob 6. uri se služi sv. maša za tovariše, ki so padli na bojišču, ob 7. uri pa slovesna sv. maša na dober namen za naše živeče udeležence. Za tem se vrši slavnostno zborovanje v gostilniških prostorih g. Seršen-a v Ljutomeru. Dragi tovariši, pridite v polnem številu! Andrej Hanžel.

Iz Dola. Že dalje časa ni bilo nič slišati od nas, kakor da bi bili že popolnoma zaspali v narodnem oziru. Zaspali sicer nismo popolnoma, vendar pa vlada med nami precejšnja malomarnost in brezbriznost za narodno omiko. One gorečnosti in navdušenosti, katera navdaja naše slovenske rodoljube in rojake drugod, med nami sicer ni. Kaj je temu vzrok, ne bom danes razmotrival, ker ni moj namen. A kdor je bral naše prejšnje dopise, se bo o tem kmalu prepričal in naše razmere spoznal.

Duša narodnega življenja in podlaga duševne omike je gotovo za vsak kraj dobro urejeno »bralno društvo.« Ako ono dobro uspeva in deluje po namenu, za katerega je ustanovljeno, ondi tudi ljudstvo v narodni

naprednosti zaostalo ne bo. Tudi mi imamo že dalje časa »bralno društvo«, ki je bilo svoječasnno ustanovljeno na dobri podlagi. Toda kolo časa je razmere zasukalo in društvo je do danes dobilo vse drugo lice. Sedaj vlada v njem že dalje časa »veliki teden« in bo tudi vladal, dokler se mu sedanje razmere ne spremenijo. Naši naprednjaki so nam je tako skrili, da večina faranov več zanj ne ve, celo očitnega napisu mu ne privoščijo, kakor da bi bilo to samo za nekatere, a ne za vse. Kakšna narcodnost je to? Ali se mar luč zato prižge, da se postavi pod mernik? Narodno delovanje ni igrača in samo raba prostega časa, pač pa zahteva mnogo truda in požrtvovalnosti, katero naj vodi treznomisleči duh in ljubezen do naroda in domovine. Samo fino, inteligentno obnašanje pri tem ne zadostuje, to zna marsikdo, četudi ni narodnjak, in takih značajev je — žalibog itak preveč.

Pa tudi v drugem oziru je naše stališče na slabšem kot je bilo.

Ptujsko motovilo je v zadnjem času tudi v naši župniji začelo razpravljati svojo puhlo modrost. Par iztisov te golazni prihaja redno na našo pošto. Imena onih naročnikov ostanejo za danes tajna, ker upamo, da se sčasoma vendar še poboljšajo. Saj jim bo gotovo »Štajerc« sam odprl oči, kar se je že mnogim zgodilo. Vsak pameten človek, ako je le nekoliko poučen, bodisi v verskih ali svetnih vednostih, mora spoznati, kakšnega duha je »Štajerc« in kam meri njegov program. Torej proč s »Štajercem«! Dolani, ostanite zvesti veri in domovini!

Bučje-Vrenskagorica. (Razne stvari.) Preteklo nedeljo, dne 28. junija sta obhajala zlato poroko Jožef in Marija Lesjak iz Verač. Dolga procesija svatov se je pomikala med sviranjem godbe v cerkev, ki je bila natlačena radovednega ljudstva. Čast g. župnik Ivan Stajnc so govorili zlato-poročencema pretresljive besede. Oba slavljenca sta se prav čvrsta in opravljata vsako poljsko delo. Živela še mnoga leta!

Dne 29. jun. smo obhajali god sv. Petra, farnega patrona. Procesija, broječa blizu 1000 duš obojega spola, se je pomikala iz cerkve proti Vajdičevemu križu in nazaj med prijetnim pritrkavanjem zvonov in med streljanjem topičev. Ponosno so plapolale cerkvene zastave, med katerimi je bilo najlepše videti belo, krasno zastavo sv. Alojzija. Raz zvonik so viseli lepi venci in med njimi so plapolale zastave, slovenska trobojnica, štajerska, cesarska i. t. d.

Še nekaj bi vam gospod urednik rad povedal, pa me je zelo sram to povedati, da v našo farno prikvaka vsakih štirinajst dni kakih deset ptujskih krot. V naši občini nima ta živalica posebnega zavetja; ima pa v sosednji verački občini prav varno pribežališče, ker tam te živalice prav nežno negujejo. V naši občini se samo jedna okoli klata. Še slabše se godi tej ostudni živalici v Vrenskigorici, od koder so to živalico popolnoma iztrebili. Prav so storili Vrenskogoričani, da so to golazen izgnali iz svojega lepega kraja. Saj zdaj, ko so »Štajerca« opustili, dobivajo mnogo iztisov »Slov. Gospod.« in pa »Naš Dom«. Vsem čitateljem »Slov. Gosp.« pošilja tisoč pozdravov bučki fant v imenu mnogo drugih.

Papež Leon XIII. bolan.

Papež Leon XIII. je nevarno zbolel. Dobil je pljučnico. Pri njegovi starosti — sv. Oče je v 93. letu — je ta bolezen skrajno nevarna. Zato ves katoliški svet od ure do ure nestrno pričakuje poročil iz Rima. Vsaki trenutek se je bati, da nam prinese brzojav pretužno vest, da je ugasnilo življenje velikega papeža. Pravzaprav je na laho bolehal že od meseca marca sem, ko so se vršile slavnosti njegovega 25 letnega papeževanja. Zadnji petek, dne 3. julija, pa je hodil po

vaticanskih vrtih na sprehod ter se menda nekoliko prehladil. Začutil je tako slabost, da je moral v posteljo, in zahteval je svojega zdravnika dr. Laponi-ja. Ta je našel, da so se vnela desna pljuča, ter takoj naznanil papeževu obližju veliko nevarnost. V nastopnem prinašamo najvažnejša poročila, kakor so prihajala iz Rima.

Rim, 4. julija. Papež je dvakrat padel v nezavest, enkrat tekom noči od 3. do 4. julija, enkrat pa danes dne 4. julija. zjutraj. Bili so trenutki, v katerih je njegovo stanje povzročalo skrbi. Po dolgem slučaju nezavesti danes zjutraj, ki je trajal pol ure, je bilo opaziti pri bolniku neko zboljšanje, ki je izključevalo neposredno nevarnost, vsled česar je mogel dr. Laponi ostaviti Vatikan. Po obvestilu o papeževi bolezni se je podalo več papeževih dostojanstvenikov v Vatikan, da se pouče o papeževem stanju. Mej njimi pa ni bilo nobenega kardinala, ker se je zvedelo o obolenju papeževim še le danes zvečer.

Rim, 5. julija. »Popolo Romano« javlja, da je sv. oče celo minulo noč od 4. do 5. julija počival in je bilo v Vatikanu vse mirno. Kakor poroča »Messagero«, se je zvečer zdravstveno stanje papeževu nekoliko poslabšalo in da je vsled tega papež telesni zdravnik celo noč čul ob bolniški postelji, posebno, ker se pojavlja srčna slabost. List pripominja, da se je tekom noči razširila vest, da je položaj papežev silno resen.

Rim, 5. julija. Ob polu 12. uri predpoldne so izdali v Vatikanu naslednje poročilo o zdravstvenem stanju sv. očeta: V skrbi za zdravje sv. očeta se je dr. Laponi posvetoval s profesorjem Mazzonijem, ki je potrdil mnenje tovarišev o starostnem otrpenju pljuč in odobril pričeto zdravljenje. Splošno stanje sv. očeta je z ozirom na njegovo visoko starost resno, v trenutku vendar ne preveč vznemirjajoče.

Rim, 6. julija. Sv. oče se nekoliko slabeje počuti. Obolenje pljuč je neizpremenjeno, zavest jasna. Sv. oče pozna resnost svojega položaja, vendar je dobre volje in toži le nad slabostjo. Na zahtevo je bil sv. oče ob obilni asistenci kardinalov in dvornih dostojanstvenikov previden s svetimi zakramenti za umirajoče. V vaticanskih krogih se je sinoči trdilo, da bo sv. oče preživel še bližnjo noč.

Rim, 6. julija. Sv. oče je sprejel sv. zakramente pri popolni zavesti. Molil je vse molitve z jasnim glasom, prekrižal se je in je na to navidezno par trenutkov zgubil zavest. Ob 8. uri je zahteval, naj ga prenese zopet v naslanjač. Sv. oče govori o smrti kakor o milosti božji in pravi, da njegova dedščina počiva v rokah Onega, ki daje pravico.

Rim, 6. julija. Po sprejemu sv. popotnice je pozval sv. oče k sebi v Vatikanu zbrane kardinale. Poslovil se je od vsakega z milo-veselimi besedami. Kardinala Ferrata je vprašal sv. oče, če mu kongregacija obredov pozroča mnogo skrbi, potem pa dejal: »Mi se bližamo večnosti, ljubi Ferrata, za nas se kmalu nehajo vse skrbi.« Ko je sveti oče zagledal poleg sebe kardinala Martinellija v črnem plašču njegovega reda, ga je vprašal začudeno: »Čemu že v črnem?«, kmalu nato pa rekel: »Oprostite, bil sem popolno zatopljen v druge misli!« Jokajočemu grofu Zichyju je dejal papež: »Ne jokajte, mi je že odleglo.« Kardinalu Machiju je rekel sv. oče: »Sedaj gre z menoj proti koncu. Ne vem, če je bilo vse dobro, kar sem naredil. Vselej pa sem poslušal glas svoje vesti in svoje vere.«

Rim, 6. julija. Iz vseh delov sveta prihaja v Vatikan nebroj brzojav, v katerih se poprašuje po stanju papeževu bolezni. Danes zjutraj je došlo novih 500 brzojav, mej temi cesarja Franc Jožefa, cesarja Viljema in kralja Edvarda, portugalskega in španskega kralja, predsednika Roosevelta in drugih.

Rim, 7. julija. Včeraj ob 8. uri zvečer so izdali zdravniki naslednje poročilo: Zvečer

so se pokazali v večji meri pojavi splošne pobitosti. Dihanje je hitrejše, žila slabotna in se je večkrat ne čuti. Toplota navadna. Duševne moči neopešane.

Rim, 7. julija. Ker se je vnetje pljuč pri sv. očetu razširilo raz desnega dela pljuč tudi na levi del, je zdravje sv. očeta vsak trenotek slabše. Vsak trenotek se je bati smrti. Sv. oče je pri popolni zavesti. Včeraj so sv. očeta na njegovo zahtevanje morali prinesiti k pisalni mizi, kjer je dalje časa pisal in celo rešil nekaj nujnih aktov. Mirnim glasom je dejal: »Jaz vem, da se mi bliža konec, a umreti hočem, da sem pokonci.«

Rim, 7. julija. V predsobi spalnice sv. očeta so bili danes po noči zbrani vsi kardinali, papeževi dvorniki, zastopniki papeževih gard. Mnogi so jokali. Sv. oče je bil pri popolni zavesti, njegove ustnice so se rahlo pregibale, kakor v molitvi. Obraz sv. očeta je bil popolnoma miren. Sv. Petra trg je bil v temi. Na trgu je vladal popoln mir. Samo pri glavnih vratih je pri švicarski straži stala gruča ljudij. Damaskov trg je bil razsvetljen, sicer pa so bila okna Vatikana temna, le iz sobe sv. očeta se je svetila luč.

Rim, 7. julija. Soba, v kateri se nahaja bolni sveti oče, je jako priprosta. Soba ima samo eno okno, ki je deloma zastrto z zagrinjalom. Na pisalni mizi je sveto pismo, spisi Virgila, Danteja in Horaca. Stol pred pisalno mizo je prevlečen z damastom. Poleg postelje je klečalnik. V sobi je samo ena podoba — Matere Božje. Ena vrata iz te sobe vodijo dalje v notranjost zasebnega stanovanja sv. očeta, druga vrata pa v malo prestolno dvorano.

Rim, 7. julija. Kdo bo Leonov naslednik? Rimska »Italie« pravi, da ni verjetno, da bi bil Leonov naslednik kardinal Rampolla, marveč pridejo po njegovem mnenju v poštev le kardinali Vanutelli, Gotti, Svampa in Sarto.

Rim, 7. julija. Ob 3/4 na 11 jutraj je profesor Mazzoni prišel k sv. očetu, katerega je našel v postelji. Profesor Mazzoni je vprašal sv. očeta, ali bi dovolil operativni poskus, ki bi mu donesol olajšanje. Sv. oče je temu takoj pritrnil. Operativni poskus je bil jako priprost ter je zdravnik med rebroma vbrizgnil kokain, tako, da sv. oče ni čutil nič bolečin in je tekočina, ki mu je delala posebne težave, bila odstranjena. Po operaciji so zdravniki izdali zdravniško poročilo, v katerem pravijo, da je sv. očetu bolje. Mazzoni pravi, da z ozirom na zdravstveni položaj sv. očeta se ne vdaje dobrim nadjam, vendar pa je bolezen taka, da je že čisto pri drugih bolnikih povzročila presenečenje. Ni izključeno, da sv. oče živi še več dni.

Rim, 8. julija. Najnovejša zdravniška poročila se za življenje sv. očeta jako neugodno glase. Moči vedno bolj ginejo, napravljajo se komplikacije, katerih ne bo mogoče pri ledvicah odstraniti. Življenje sv. očeta je izgubljeno. Rešitev ni mogoča.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Veliki mladeniški shod pri Sv. Trojici v Slov. gor. Mladeniči Slovenskih goric imajo v nedeljo, dne 12. julija ob vsakem vremenu svoj shod pri Sv. Trojici v Sloven. goricah. Mladeniči naj pridejo od doma v procesijah, če mogoče, s svojimi dušnimi pastirji, kjer imajo Marijino družbo, z družbeno zastavo in z družbenimi svetinjami na prsih, do polu 10. ure k Sv. Trojici. Ob 10. uri pridiguje čast. g. Muršič od Sv. Benedikta, slovesno sv. mašo v dober namen vseh mladeničev-romarjev daruje nato vlč. P. Nikolaj Meznarič, med sv. mašo skupno sv. obhajilo mladeničev. Ob 12. uri se uvrste mladeniči v eno velikansko procesijo, se poslove od romarskega svetišča in med petjem in

molitvijo gredo k Sv. Lenartu v Slov. gor., počaste Najsvetejše v lenarčki župn. cerkvi, odlože zastave in križe in nato gredo iz cerkve med popevanjem velegrajske himne na veliki vrt M. Poličeve gostilne, kjer se ob 1. uri začne slavnostno mladeniško zborovanje, ki ga priredi »Kat. braln. in gospodar. društvo lenarčko.« Tu govori čast. g. Gomilšek slavnostni govor, mladeniči od vseh strani nastopajo s kratkimi nagovori, sodelujejo pevci in tamburaši od Sv. Lenarta, od Sv. Benedikta, Sv. Jurija v Slov. gor. in na Ščavnici, od Sv. Ane, od Gor. Radgone in od drugod. Ob 3. uri gredo vsi mladeniči med petjem velegrajske himne v cerkev k slovesnim večernicam, po večernicah odhod v procesijah k domačim župnijskim cerkvam, od koder se mladeniči razidejo vsak na svoj dom. — Mladeniči Slov. goric, pokažite z velikansko vdeležbo, da ste dika vseh slovenskih mladeničev!

Pozor mladeniči Slov. goric! Mladeniški shod prihodnje nedelje pri Sv. Trojici in pri Sv. Lenartu obeta biti velikanski. Kakor slišimo, pridejo mladeniči od Sv. Benedikta, od Sv. Antona, od Sv. Jurija ob Ščavnici, od Gornje Radgone, od Sv. Ane, od Sv. Jurija v Slov. gor., od Sv. Petra pri Mariboru, od Sv. Barbare pri Vurbergu, od Sv. Urbana pri Ptuj, in od Sv. Bolfenka v Slov. goricah v velikih procesijah s svojimi dušnimi pastirji in z mladeniški zastavami, morda še od drugod. Mladeniči jareninske dekanije pridejo v posebno velikem številu. V vseh župnijskih cerkvah Slov. goric je bilo v nedeljo 5. jul. oznanjeno mladeniško romanje k Sv. Trojici, zato je zanimanje vsepovsod splošno. Povsod naj mladeniči iz svoje srede določijo nekaj rediteljev in naj vsi vestno pazijo na red in se do pičice držijo naznanjenega vsporeda. Nedelja, dne 12. jul. bo pravi mladeniški praznik. O kako krasno bo videti, ko bodo vsi mladeniči v velikanski procesiji s svojimi zastavami korakali skozi trojiški trg k Sv. Lenartu, kjer se popoldne vrši mladeniška slavnost na jako prostornem lepo ovenčanem Poličevem gostilniškem vrtu! Za najboljšo postrežbo je vse poskrbljeno, dobro pa je, da vsak mladenič kak grizljaj vzame seboj. Mladeniči Slov. goric, pridite torej polnoštevilno, da se sestauemo, spoznamo in pobratimo, da se navdušimo za pravo krščansko življenje in za odločno narodno delovanje!

Mariborske novice. Prišel je semkaj cirkus Zavatta ter daje redno vsaki večer predstave. — Mestni živinozdravnik je pustil svoje kolo pred kavarno »Nordstern«. Ko je prišel iz kavarne, kolesa ni bilo nikjer več. Čuvaj na zvoniku je videl tatu, kako je odpeljal kolo, seveda ga iz te daljave ni spoznal. Navihanca še niso ujeli. — Vinc. Straverski, doma iz Majšperga pri Ptuj, je kupoval pri trgovcu Martincu po nizki ceni kovinaste prstane ter jih prodajal nevesčim ljudem kot zlate. Prišli pa so njegovi goljufiji na sled in ga kaznovali na dva meseca zapora.

Iz šole. Deželni šolski svet je izrekel zahvalo škofovemu oskrbniku g. Fr. Dicenta v Gornjemgradu za ustanovitev dijaške kuhinje, g. nadučitelju Fr. Kocbek pa za oskrbovanje te kuhinje. — Nadučitelj g. J. Bregant v Št. Juriju v Slov. gor. je stopil v stalni pokoj in se mu je izreklo priznanje za njegovo delovanje. — Dvorazrednica pri Ksaveriju se razširi v trirazrednico. — V stalni pokoj je stopil nadučitelj g. Simon Kropelj v Majšpergu.

Smrtna kosa. V Gornji Polskavi je umrla 87 let stara baronica Jozefina Strensch. — Obesila se je 60 let stara hišina grofice Markolini v Vojniku. — V Seliščih pri Sv. Juriju ob Ščavnici je umrl dne 27. jun. po dolgotrajni, mučni bolezni, večkrat previden s sv. zakramenti, Anton Gomzi v 79. letu svoje starosti. N. v m. p. — V Kupetincih pri Sv. Juriju ob Ščavnici je umrl 29. junija Franc Šafarič v 38.

letu svoje dobe po dolgi, mučni bolezni, previden s sv. zakramenti. Lahka mu zemljica!

Zlato poroko sta obhajala dne 29. jun. zakonska Jakob in Terezija Korošec v Radencih pri Kapeli. Oba poročenca še sta pri najboljšem zdravju, čeprav sta stara že 71 oziroma 72 let. Poročil ju je njuni sin o. Severin Korošec, frančiškan v Mariboru. — Petelinek Miha p. d. Strgonjšek v Gabrovljah pri Konjicah pa njegova žena Marija roj. Sadek p. d. Lešnik sta minolo soboto dopolnila 50 let, odkar sta bila dne 4. jul. 1853. v Zrečah poročena.

Volitve v komisijo za pridobniški davek se bodo vršile v mariborskem okrajnem glavarstvu: Dne 28. julija za mariborski okraj 60 volilnih mož v glavnem davkarskem uradu v Mariboru, dne 28. in 29. julija v Št. Lenartu v ondotnem davkarskem uradu 19 volilnih mož in dne 28. in 29. julija v Slov. Bistrici v ondotnem davkarskem uradu 23 volilnih mož. Volilni sezname so razpoloženi v omenjenih davkarskih uradih od dne 12. julija do volilnega dneva.

Sv. Marko niže Ptuj. Markovčani so hoteli, kakor poroča »Pett. Zeit.«, na konjih spremiti premilost kneza in škofa iz Ptuja v svojo župnijo. Mestna občina Ptuj pa jim je to zabranila, da niso smeli stopiti na mestna tla. Slovenski okoličani, ali vam tudi takrat zabranjujejo vstop, kadar nosite nemškimi trgovcem in obrtnikom denar?

Vol je ubil 70 let starega pastirja Jurija Žnideriča v Mali vasi, okraj Ptuj. Zaganjal se je z rogovi s tako silo v pastirja, da je drugi dan vsled poškodbe umrl.

Uboj v Artičah. Dne 29. julija so se stepli v Artičah gostje v nekem vinotoču pod milim nebom. Kmeti fant Vinc. Zupančič je pri tem dregnil z vilami posestnika Martina Verstovšek tako nesrečno, da se je koj zgrudil mrtev. Verstovšek zapuša ženo in tri nepreskrbljene otroke. Zupančiča so dali pod ključ.

Hum pri Ormožu. Velika nevihta in strela razsajala je v soboto 4. t. m. zvečer ob pol 8. uri na Humu in okolici. Strela je udarila v bližini 6krat ter pod cerkvenim zvonikom skoraj ubila zidarja Munda iz Sv. Bolfenka. Zažgala je Aleksičovo klet, ki je do tal zgorela in raztrgala več dreves. Bog nas varuj enakih neviht. Kresove smo zato kurili v nedeljo zvečer.

Ogenj. Dne 2. t. m. je zgorela v Dravkovcih pri Malinedelji viničarija Jožefa Ejleca, hišno in gospodarsko poslopje Andraža Kurbusa in klet Alojzija Vrbnjaka. Nobeden izmed posestnikov ni bil zavarovan. Ogenj je baje zanetil osemletni Martin Mlinarič, ki se je igral s pipo. — Dne 27. junija je zgorela v Loki pri Zidanem mostu hiša Fr. Majcena. Ogenj je nastal, ker so iz pečii, v kateri se je pekel kruh, letele iskre. — Dne 2. t. m. je gorelo pri Mariji Mastnak v Vodolah, Sv. Jurij ob juž. žel. Čeprav imajo tržani mnogo konjev, jih niso hoteli dati v pomoč svojemu bližnjemu. Lepi tržani! Drugi dan, dne 3. julija, je požar uničil gospodarsko poslopje posestnika Bobek v Tratni, občine Sv. Jurij ob juž. žel. Požarna bramba iz Krajačic in tržki fajerberkarji so bili takoj na licu nesreče. Obvarovali so samo hišo. Vzrok požara neznan. Posestnik je bil zavarovan. — Dne 25. junija je zgorelo hišno in gospodarsko poslopje Rozalije Pečnik v Mislinju. Ogenj so brzkone zanetili otroci, ki so se igrali z žveplenkami. — Velik ogenj je bil dne 29. junija v Cirkovcah na Drav. polju. Goreti je začelo pri Poju, na kar se je ogenj razširil še na šest drugih poslopij. Tudi tukaj je baje kriv ognja otrok, ki se je igral z vžigalicami.

Od sv. Marjete. Volitve za okrajni zastop ptujski ne dajo raznim nemškutarjem miru. Pred kratkim so dobili občinski predstojniki povabilo brez podpisa, da naj pridejo v gostilno Strašilovo na Bregu na posvetovanje zaradi kandidatov. To je zgrešil spet »Janez« iz Slomov, oni večni kandidat!